

ת"פ 29843/04/14 - מדינת ישראל נגד מ ש

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 29843-04-14 מדינת ישראל נ' ש (עציר)
09 יולי 2014

בפני כב' השופט מוחמד עלי
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מ ש (עציר)

נוכחים:

בא כוח מאשימה עו"ד דנה לב קורן

הנאשם הובא

בא כוח נאשם עו"ד רגינה קוזנץ

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשם הודה בכל העובדות הנטענות בכתב האישום.

לפיכך, אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ד, 09/07/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום

1. נגד הנאשם הוגש כתב אישום שבו יוחסו לו העבירות הבאות: אימים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **חוק העונשין**); ותקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין.

בכתב האישום צוין כי הנאשם והמתלוננת הם בני זוג נשואים. על פי עובדות כתב האישום, ביום 15.4.14 בשעות הבוקר בבית בני הזוג, לאחר שהנאשם קילל את המתלוננת בנוכחות ילדיהם והמתלוננת ביקשה שיחדול מכך ולא יפריע לצפות בטלוויזיה, איים הנאשם על המתלוננת באופן שנטל כפית, הצמידה אל מותנה תוך שידיית אחיזה של הכפית כלפי חוץ, וזאת עשה כדי להפחידה או להקניטה. בהמשך כאשר המתלוננת אמרה לנאשם כי היא מתכוונת להזמין משטרה ואחזה בידה את מכשיר הטלפון, תקף הנאשם את המתלוננת; הוא חטף ממנה את הטלפון והיכה אותה בפניה באמצעותו.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ המאשימה טענה לעונש, הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ולנסיבות ביצוע העבירות ועמדה על הפגיעה שנגרמה למתלוננת הן במישור הפיזי והן במישור הנפשי. כן הדגישה ב"כ המאשימה את העובדה כי מעשה האלימות נעשו אל מול עיני ילדי בני הזוג. ב"כ המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות המקרה צריך לכלול מאסר בפועל שבין 12-24 חודשים. ב"כ המאשימה הפנתה לעברו של הנאשם הכולל הרשעות בעבירות אלימות לרבות אלימות כלפי בת זוג, וביקשה להטיל עונש חמור שיעמוד ביחס למאסר הקודם שהוטל על הנאשם בעבר בגין עבירות דומות. כן הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה וביקשה להטיל על הנאשם מאסר ברף הגבוה ומאסר על תנאי ארוך ומרתיע.

5. ב"כ הנאשם חלקה על המתחם שנטען על ידי ב"כ המאשימה וטענה כי המדובר בנסיבות שאינן בין החמורות וכי רף האלימות אינו חמור במיוחד. ב"כ המאשימה ביקשה להתחשב בהודאת הנאשם המיידית והחסכון בהעדת המתלוננת והילדים. הסיגורית טענה כי בני הזוג נמצאים בהליכי גירושין וכי יחסי הזוגיות עומדים להסתיים והציגה פרוטוקול מבימ"ש לענייני משפחה לפיו הסכים הנאשם כי ייתן נגדו צו הרחקה. לטענת הסיגורית גם הנאשם סבל משך חייו עם המתלוננת. בנוסף הפנתה ב"כ המאשימה לנסיבותיו של הנאשם לרבות מצבו הרפואי וביקשה להקל בעונשו.

6. בדברו האחרון ציין הנאשם כי הוא מודה ומצטער והוסיף כי הוא סבל, כך לדבריו מהמתלוננת לאורך כל השנים. כן ציין הנאשם כי הוא סובל מנכות.

דין וגזירת העונש

7. כידוע, מלאכת גזירת הדין נעשית, בדרך כלל, בשני שלבים עיקריים: קביעתו של מתחם העונש הולם ולאחר מכן גזירת העונש בגדרי מתחם העונש (סעיף 40ג' לחוק העונשין). קביעתו של המתחם נעשית בשים לב לעקרון המנחה, המותווה על ידי קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת העיקרון המנחה, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. סעיף 40ט לחוק העונשין מונה את הנסיבות שיש להתחשב בהן בקביעת מתחם העונש ההולם (שהנן נסיבות שקשורות באופן ענייני לביצוע העבירה בה נדון הנאשם), בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין, הרי בקביעת מתחם עונש הכולל קנס, יש להתחשב, נוסף לשיקולים האמורים, גם במצבו הכלכלי של הנאשם. סעיף 40יא' לחוק העונשין מונה את הנסיבות שבית המשפט רשאי להתחשב בהן בגזירת העונש בתוך מתחם העונש ההולם. ראו לעניין בחינת שלבי גזירת העונש לאור תיקון 113 לחוק העונשין: ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 5.8.2013; ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 14.7.2013; ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 5.6.2013; ע"פ 2337/13 קואסמה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 16.9.2013.

8. הנאשם הורשע בעבירות אלימות ואיומים כלפי זוגתו - המתלוננת. אין צורך להרחיב לגבי הערכים החברתיים המוגנים על ידי האיסורים הפליליים שבהפרתם הורשע הנאשם. הערכים ברורים ונהירים. עבירות האלימות במקרה הנדון נועדו לשמור על שלמות גופם ונפשם של בני המשפחה ובכללם בנות הזוג. אין צורך להכביר במלים על חומרתם של מעשים אלה. על כך עמד בית המשפט העליון בציינו כי **"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג [...]. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבנות האלימות [...], תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה"** ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 [פורסם בנבו] (11.10.2007). וכן: **"תופעה זו של אלימות בתוך המשפחה היתה לנגע שפשט בחברה, ויש לעוקרו על-ידי עונשים הולמים, למען ישמע וירא המערער ולמען ישמעו ויראו עבריינים בכוח אחרים. בכגון דא יש להחמיר בדינו של הנאשם, הן מתוך הבעת שאט נפש והוקעת מעשיו והן מתוך מגמה של הרתעה. אכן, תגמול כנקמה אינו מידה בין מידות הענישה; אך כאשר מדובר בענישה של מעשה פשע חמור, כגון זה שלפנינו, יש שמצוי גם מצוי בדרכי הענישה ובמטרותיה, בין היתר, שיקול התגמול בתור הבעת סלידה ושאת נפש ממעשה**

העבירה, אשר מעוות את דמותה התרבותית הבסיסית של חברה אנושית... וחומרת הענישה היא ביטוי להוקעת המעשה ולסלידה הימנו" ע"פ 2157/92 פדידה נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 81, 84 (1993). ראו גם: רע"פ 7513/12 מרעי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.10.2012); ע"פ 9192/11 אדרי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (19.4.2012).

9. אין צורך לחזור ולתאר את מעשיו החמורים של הנאשם, אשר נקט אלימות מילולית ופיזית כלפי זוגתו. האיזמים לא התמצו בדיבורים בלבד אלא שהנאשם נקט פעולות אקטיביות עת אחז בכפית ובאמצעותה הפחיד את המתלוננת לאחר שהצמידה למותנה. האלימות הפיזית שנקט הנאשם התבטאה בכך שהיכה באמצעות מכשיר הטלפון בפניה של המתלוננת לאחר שזו ביקשה להתקשר למשטרה ולהודיע על מעשיו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמה למתלוננת המטומה סביב עינה השמאלית. ב"כ המאשימה הציגה תמונות הממחישות את הפגיעה שנגרמה למתלוננת.

10. עוד במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות (כאמור בסעיף 40 ט' לחוק) אציין את השיקולים שלהלן: ראשית, נסיבות ביצוע העבירות אינן קלות כלל. הנאשם נקט אלימות פיזית ומילולית כלפי בת זוגו. עם זאת יש לציין כי אין המדובר באירוע מתמשך אם כי בבודד זאת כמובן מבלי להקל ראש בחומרתו- היא כשלעצמה. שנית, התוצאות שנגרמו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הנן חמורות. גם אם הפגיעות הפיזיות ניתנות לריפוי, אין להתעלם מהביזוי וההשפלה שהיו מנת חלקה של המתלוננת כתוצאה מהתנהגותו של הנאשם.

11. אין לקבל את טענתו של הנאשם כי הוא "סבל" מהמתלוננת משך חייהם המשותפים. לא פורט מה פשר "הסבל" הנטען, ומכל מקום טענות אלה לא גובו בראיות כלשהו כנדרש על פי דין. עם זאת, משקל יש ליתן לטענת ב"כ המאשימה כי כנראה יחסי בני הזוג עומדים בפני סיום והצדדים עומדים בפני גירושין.

12. לאור המובא לעיל, אני סבור כי מתחם העונש ההולם צריך שיכלול מאסר בפועל של מספר חודשים עד 14 חודשי מאסר בפועל בנוסף לרכיבי ענישה נוספים.

13. בגזירת העונש בגדרי מתחם העונש ההולם, יש לשקול את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא' לחוק) כלהלן:

א. הנאשם הנו יליד 1971. הנאשם והמתלוננת הם זוג נשוי ולהם ילדים. לנאשם הרשעות קודמות. עיון בהרשעותיו מלמד כי הן כוללות הרשעות בגין עבירות סמים ואלימות לרבות אלימות כלפי בת זוג, ובגין הרשעותיו ריצה הנאשם בעבר תקופות מאסר.

ב. נתתי את דעתי למצבו הרפואי של המבקש אליו הפנתה ב"כ הנאשמת בהקשר זה נטען כי

הנאשם סובל מנכות וכן סובל מבעיות נוירולוגיות. יחד עם זאת יצוין כי הטיעונים בדבר המצב הרפואי לא נתמכו במסמכים רפואיים ועל כן לטיעונים אלה יינתן משקל מוגבל.

ג. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה כשההליך המשפטי היה באיבו וחסך את עדותה של המתלוננת ואת ילדיו. לכך יש לתת משמעות. הנאשם מנע, בהודאתו, את האפשרות כי המתלוננת והילדים ישובו ויגוללו את מעשי האלימות שננקטו עמדם ובפניהם.

16. לאור האמור לעיל, בשים לב למתחם העונש שקבעתי, ולשיקולים הקשורים לגזירת העונש, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר בפועל לתקופה של 11 חודשים בניכוי ימי מעצרו, מיום 16.4.14.

7 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת אלימות פיזית כלפי בן משפחה, ויורשע בה.

4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירה של אלימות מילולית, ויורשע בה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א תמוז תשע"ד, 09/07/2014 במעמד הנוכחים.

**מוחמד עלי,
שופט**